

ΠΑΝΟΠΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΝΟΠΗΣ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἐνταῦθα ἐτησίᾳ Φράγ. 12.
Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι ἐτησίᾳ » 14.
Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐν γένει ἐτησ. » 16.

παρὰ τὴν Αὐτ. Ἑλληνισίαν.

Διὰ τὰ δικαστικὰ ἔγγραφα ἐν γένει τὸν στίχον λεπτά 20.
Διὰ διατριβάς, εἰδοποιήσεις κλπ. κατ' ἀποκοπὴν.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
ΔΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Δελτίον.

Ἐκ τῶν ἐν περιλήψει δημοσιευομένων πρακτικῶν τῶν συνεδριάσεων τῆς Βουλῆς κατανοεῖ ἕκαστος, ὅτι καὶ ἡ Κυβέρνησις καὶ ἡ ἀντιπολίτευσις περιῆλθον εἰς σημεῖον ἀκυβερνησίας. Αἱ ἑκατέρωθεν ἀντεγκλήσεις, οὔτε τὴν Κυβέρνησιν κατέστησαν ἐνοχον τῶν κατ' αὐτῆς αἰτιάσεων, οὔτε τὴν ἀντιπολίτευσιν ἀνέδειξαν ἰσχυρὰν πρὸς διαδοχὴν αὐτῆς. Ἐξέτεθησαν μόνον πολλαὶ Κυβερνητικαὶ ἀσχημίαι, πρὸς ἀπόβρυσιν τῶν ὁποίων αὐτὴ δὲν ὤκνησε νὰ ἀποδώσῃ τὰ ἴσα τῇ ἀντιπολιτεύσει, καὶ ἐν τῇ πονηρᾷ ταύτῃ ἀμίλλῃ ἀπεδείχθη μὲν νικήτρια ἡ Κυβέρνησις, ἀλλὰ τὸ ἐκ τῆς πολιτικῆς ταύτης συζητήσεως πρακτικὸν ἀποτέλεσμα πολὺ φοβούμεθα μήπως χαρακτηρισθῇ, ὡς πάντοτε παρὰ τῶν ἔξω, μία ἐπ' ἀνόδοδος ἐπὶ τὰ πρότερα, ἐν ᾗ καὶ ὁ ἔξω Ἑλληνισμὸς καὶ αἱ Κυβερνήσεις τῆς Εὐρώπης προσεδόχων ἴσως ἐκ τῆς παρούσης συνόδου τῆς Ἑλληνικῆς Βουλῆς πλειοτέραν μὲν μετριότητα καὶ σύνεσιν ἐκ μέρους τῆς ἀντιπολιτεύσεως, μείζονα δὲ συστολήν, συναίσθησιν καὶ διάκρισιν ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως.

Τὰ μετὰ ταῦτα, τοιοῦτον σχόντα προοίμιον, δὲν προεκάθεται βεβαίως εὐάρεστα διὰ τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, μὴ δυναμένην νὰ βιώσῃ διὰ τόσῳ ἀσθενοῦς πλειοψηφίας. Ἀλλὰ καὶ ἡ ἀντιπολίτευσις, μὴ διατεθεῖσα ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀρκούσας δυνάμεις, καὶ ἐὰν περιέλθῃ εἰς τὴν ἐξουσίαν ταχέως θὰ ἐκπέσῃ αὐτῆς, ἐκ τε τῆς ἀσυμφωνίας τῶν ἐν αὐτῇ βουλευτῶν, εἰς διαφόρους ἀποχρώσεις ἀνηκόντων, καὶ ἐκ τῆς σκοπίμου τινῶν ἐνεργείας τοῦ νὰ διακομωδῆθῃ ἐκ νέου ἐν αὐτῇ τῇ Βουλῇ τὸ κοινοβουλευτικὸν πολίτευμα. Ἡ δὲ ἐλεεινὴ αὕτη κωμωδία μέλλει νὰ καταλήξῃ ἀναμφισβότως εἰς μίαν διάλυσιν τῆς Βουλῆς, ἧτις θὰ ἴηαι πλάνη ἐσχάτη καὶ ἀθροάπειτος, καὶ ἧτις θὰ τεκμηριώσῃ διὰ παντὸς τὴν ἰδέαν, ὅτι οὐ μόνον ἀνάξιτοι εἴμεθα συνταγματικῶν θεσμῶν, ἀλλὰ καὶ ἀδιόρθωτοι. Ἄς φαντασθῇ δὲ ἕκαστος ποῦ θὰ καταντήσῃ τὰ Ἑλληνικὰ καὶ ἰδίως ἡ μεγάλη τοῦ Ἑλληνισμοῦ ὑπόθεσις ἐν ὧρα οὕτω κρισίμῳ, καθ' ἣν ἡμεῖς θὰ κατατρωγώμεθα εἰς ἐκλογὰς νέων ἀντιπροσώπων, οἵτινες διόλου δὲν θέλουσι διαφέρει τῶν νῦν ἀντιπροσωπευόντων ἡμᾶς.

Διὰ τοῦτο σπουδαίως ἀδικοῦσι τὴν Πατρίδα οἱ ἐκ τοῦ κοινοβουλίου ἀπόντες βουλευταί, οἵτινες ὀφείλουσιν ἢ νὰ σπεύσωσιν εἰς τὰ βουλευτικὰ τῶν καθήκοντα, ὅπως ἐυγυτέλωσιν εἰς ὑπεστήριξιν Κυβερνήσεως ἰσχυρᾶς σώ-

φρονος καὶ νομίμως κατηρτισμένης, ἢ νὰ παραιτηθῶσι τῆς θέσεως τοῦ βουλευτοῦ, ὅπως μὴ γίνωνται οὕτω διὰ τῆς ἀπουσίας τῶν παραίτιοι ὀλεθρίου χάους, εἰς ὃ ἀπειλεῖ νὰ βαρυνθῶσιν τὸ μέλλον τῆς πατρίδος καὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἡ διχόνοια, ἡ φιλαρχία καὶ ἡ ἰδιοτέλεια πολλῶν ἐκ τῶν τὰ κοινὰ πραττόντων ἀντιπροσώπων τοῦ ἔθνους.

Ἔργασίαι τῆς Βουλῆς.

Συνεδρίασις τῆς 5ης Ὀκτωβρίου.

Μετὰ τὴν ἐπικύρωσιν τῶν πρακτικῶν ἐπιψηφίζεται ὁ προϋπολογισμὸς τῶν ἐξόδων τῆς Βουλῆς. Μετὰ τοῦτο ἔλαβε τὸν λόγον ὁ κ. Κανάρις ὅστις εἶπεν ὅτι ἡ παρούσα κυβερνησις ἀπέτυχεν καὶ ὅτι συνεπῶς ἡ Βουλὴ δὲν δύναται νὰ τῇ ἐμπιστευθῇ οὔτε στρατιώτας οὔτε χρήματα, ὅτι λυπεῖται διότι ἐπικρατεῖ ἡ ἰδέα ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν δύναται νὰ δώσῃ ἄλλην κυβέρνησιν παρὰ τὴν ὑπάρχουσαν ὅπερ νομίζει ἐξευτελιστικώτατον ὁ κ. Μήτσας, δικαιολογεῖ τὴν ἐπὶ τῶν ἐπανατιτατικῶν διαγωγῆν του. Μετὰ ὁμιλίαν διαφόρων ἔλαβε τὸν λόγον ὁ κ. Κομμουνδούρος ὅστις εἶπεν ὅτι δὲν θέλει ν' ἀπαντήσῃ ἀλλὰ νὰ διαμαστωρῆθῃ καὶ τοῦτο οὐχὶ δι' ἑαυτὸν ἀλλὰ διὰ τὸν τόπον, καθ' ὅσον αὐτὸς τιμώμενος ὑπὸ τῆς ἐπαρχίας του καὶ ἐγγράσας ὡς πολίτευόμενος δὲν πειράζεται ἀπὸ ψελλισμοῦ τῶν νεανιῶν, ὅτι ὁ κ. Βαλέττας, ἀντέγραψεν ἔγγραφα ὑπόθεσιν ἔχοντα ἀθεμίτους σχέσεις, ὅτι οἱ κατὰ τῆς Κυβερνήσεως ὀυλήσαντες σκοποῦν νὰ συκοφαντήσωσιν αὐτὴν ὅτι καὶ ἐν ἦτο κακὴ ἡ ἔξοδος τοῦ στρατοῦ ἠνάγκασεν ὅμως τὴν Εὐρώπην νὰ παρεμβῇ, ὅτι παρακαλεῖ τὴν Βουλὴν ν' ἀπορῶσθῃ διότι δὲν ἐπιθυμεῖ νὰ ἠγῆται κυβερνήσεως κατ' ἀνοχὴν ὑφισταμένης.

Μετὰ τὸν πρωθυπουργὸν ὁ κ. Βαλέτας ὑποστηρίζει αὖθις ὅτι ἡ κυβερνησις προεκάλεσε τὴν ἐπέμβασιν τῶν δυνάμεων καὶ ἀναγινώσκει πρὸς τοῦτο ἔγγραφα τοῦ πρέσβεως τῆς Ἰταλίας. Ὁ κ. Μίλησις λέγει ὅτι ἐνῶ μετὰξὺ Τουρκίας καὶ Ῥωσσίας διεξήγοντο διαπραγματεύσεις ἀνακωχῆς ὁ Γερτσάκωφ ἔλεγε νὰ σπεύσωσι διότι ἡ Ἑλλὰς ἐτοιμάζεται, ὁ δὲ Ῥώσσοις ἐνταῦθα πρεσβευτῆς ἦτον ὁ ἐνθερμος ὑπερασπιστῆς τῆς εἰσελάσεως τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ, συγχρόνως δὲ καὶ ὁ πρῶτος τῆς γνώμης νὰ ἐπιστρέψῃ ὅτι καὶ ἐν ἐκ συμπτώσεως συνέβησαν ταῦτα ἡ κυβερνησις ἐδείξεν ἀπρονοήσιν δι' ἣν εἶναι ὑπεύθυνος. Μετὰ ταῦτα ὁ κ. Ι. Μαυρομιχάλης ὑπέβαλε τὴν ἐξῆς πρότασιν: ἡ Βουλὴ μετὰ τὴν γενομένην συζήτησιν ἐπιδοκιμάζει τὴν πολιτικὴν τῆς Κυβερνήσεως καὶ

μεταδίνει εις την ημερησίαν διάταξιν». Είς την πρότασιν αντίσταται ο κ. Τρικούπης όστις λέγει ότι ζήτημα έμπιστοσύνης δέν δύναται να τεθη άφ' ου ή Βουλή δέν γνωρίζει πάντα τά πεπραγμένα, ότι ή Κυβέρνησις καταχράται τής θέσεως αύτης: έκβιάζουσα ψήφον έμπιστοσύνης διά τής άπειλής τής παραιτήσεως.

Ο κ. Δεληγιάννης αντίκρούει τόν προλαλήσαντα ύποστηρίζων τόν τεθέν ζήτημα· ο κ. Ζήμας ύποστηρίζει ότι δέν δύναται να ψηφοφορηθ ή πρότασις του κ. Ι. Μκυρομιχάλη ώς μη έξαγομένη έκ τής συζητήσεως· ο κ. Τρικούπης ύποστηρίζει ούτις ότι είναι άπορον πώς ο κ. ύπουργός των έξωτερικών ζητεί την έμπιστοσύνην τής Βουλής επί τή βάσει έγγραφων, τά όποια έτι δέν έφερε.

Επί τούτοις ή συζήτησις ανάλλεται διά την έπιούσαν και ή συνεδρίασις λύεται τήν 8 1/2 Μ. Μ.

Συνεδρίασις τής 6ης Οκτωβρίου.

Μετά την επικύρωσιν των πρακτικών τής προηγούμενης συνεδριάσεως έλαβε τόν λόγον ο κ. Δουβάρδος όστις κατακρίνει τά ύπουργικά νομοσχέδια, παρακαλεί δε την κυβερνησιν να άποσύρη τόν τεθέν ζήτημα έμπιστοσύνης άφ' ου κρατεί τόν στόμα αύτης κεκλεισμένον επί των του Συνεδρίου. Είτα έλαβε τόν λόγον ο κ. Δημητριάδης όστις άποκρούει την ύπο του κ. Τρικούπη ρηθείσαν μομφήν ότι ή ύπερ τής Κυβερνήσεως ψήφος θα ήναι ψήφος συναλλαγής, λέγει ότι δέν πρέπει να κατακρίνηται ο επί των έξωτερικών ύπουργός διά πολιτικήν ήν έξ ανάγκης ήκολούθησε και ότι άφ' ου δέν ύπάρχει αντιπολίτευσις με πρόγραμμα σαφές δέν δύναται να την άκολουθήση.

Κατόπι έλαβε τόν λόγον ο κ. Βαλσαμάκης όστις είπε ότι ή συζήτησις παρεξέτραπη εις προσωπικότητας· υπερασπίζει την κυβερνησιν και φέγει τούς κατά τάς πρώην συνεδριάσεις έκφρασθέντας δριμαίως και πως άτόπως κατά του ύπουργείου. Άγορεύει διά μακρών άνοικευάζων την αντιπολίτευσιν και ύποστηρίζων την κυβερνησιν. Τόν κ. Βαλσαμάκην διεδέχθη ο βουλευτής Τζάνης όστις παρετήρησεν ότι όταν χειρωνάξ τις ραπίζει όλίγον ένδιαφέρει! όταν όμως σπουδαίως ραπίζει δέν πρέπει τούτο να διέρχεται άπαρατήρητον (ο τελευταίος είναι ο κ. Τρικούπης). Ο πρόεδρος κηρύσσει περαιωμένην την συνεδρίασιν.

Ο κ. Φιλήμων ύποβάλλει πρότασιν άναβολής· ο πρωθυπουργός παρατρεεί ότι δέν προκαλεί ύπουργικόν ζήτημα, και βεβαιού ότι ή εύθύνη τής κυβερνήσεως μένει άκεραία. Τίθεται εις ψηφοφορίαν ή περί άναβολής πρότασις και άπορίπτεται διά ψήφων 72 κατά 69, μεθ' ο τίθεται εις ψηφοφορίαν ή πρότασις του κ. Ι. Μαυρομιχάλη καθ' ήν Βουλή έπιδοκιμάζουσα την μέχρι τούδε πολιτικήν τής κυβερνήσεως μεταβαίνει εις την ημερησίαν διάταξιν και γίνεται άποδεκτή διά 69 κατά 63, μη ψηφοφορησάντων των ύπουργών και άρνηθέντων ψήφων 3.

Λύεται ή συνεδρίασις περί την 6ην τής έσπέρας.

Δημοσιεύσαντες τάς πρós τούς άπεσταλμένους τής Υ. Πύλης προτάσεις τής έπιτροπής τής Γενικής έν Κρήτη συνελεύσεως, δημοσιεύομεν ήδη και την άποδοχήν αύτων μετά των τροποποιήσεων, έκατέρωθεν παραδεικτών γενομένων, και έφ' ών άναμένεται ήδη ή επικύρωσις παρά τής Υ. Πύλης. Κατά συνέπειαν τούτων πάντων, αί έν Κρήτη δυσχέρειαι ήρθσαν, οι δε θωμανοί ήρξαντο έξερχόμενοι των φρουρίων πανοικί και έγκαθιστάμενοι εις τάς έπαρχίας και τά χωρία των. Είθε να τελεσφορήση ή νέα αύτη των πραγμάτων άποκατάστασις, άφού δέν

ήτο πεπωμένον να ένωθώσι μεθ' ήμών οι άδελφοί Κρήτες.

Τροποποιήσεις και συμπληρώσεις επί του οργανικού νόμου τής Κρήτης του 1868.

Άρθρον 1). Ο οργανικός νόμος τής νήσου Κρήτης θέλει εφαρμοζέσθαι, ως και πρότερον, μετά των έπομένων τροποποιήσεων και συμπληρώσεων, αί δε διατάξεις αύτου δέν δύνανται να άλλοιωθώσιν υπό του Συντάγματος.

Άρθρον 2). Ο Γεν. Διοικητής διορίζεται συμπώνως τώ οργανικώ νόμω, ή δε διάρκεια τής ύπηρεσίας αύτου όρίζεται επί πενταετίαν.

Άρθρον 3). Η Γεν. Συνέλευσις θέλει άρπαρτίζεσθαι έξ 80 αντιπροσώπων, ών 49 χριστιανοί και 31 μουσουλμάνοι ως εξής:

	Μουσουλμ.	Χριστιαν.
Πόλις Χανίων	3	1
Κυδωνία ή Τόπ' Αλτι μετά του Άλικιανού	1	3
Κίσσαμος	1	3
Σελινον	1	3
Σφακία	—	4
Αποκόρωνα	1	3
Άγιος Βασίλειος ή Σταμπόλ-Κιοί	1	3
Πόλις Ρεθύμνης	3	1
Έπαρχία Ρεθύμνης	1	3
Άμάριον	1	3
Μυλοπόταμον	1	3
Πόλις Ήρακλείου	3	1
Μαλεβούζιον και Τέμενος	1	3
Πεδιάς	1	3
Μονοράτσιον και μέρος Ριζου	3	1
Καινούργιον και Πυργιώτισσα	2	2
Μιράμβλεον και Λασιθιον	1	3
Σιτεία	2	2
Ήράπετρα	2	2
Βιάνα και μέρος Ριζου	2	2
	31	49

Άρθρον 4). Η διάρκεια τής έτησίας συνόδου τής Γεν. Συνελεύσεως θέλει είσθαι ως και πρότερον τεσσαρακοθήμερος. Έν περιπτώσει όμως, καθ' ήν αί έργασίαι αύτης ήτελον τόν άπαιτήσει, δύναται να πραταθ ή επί είκοσιν έτι ήμέραις διά τόν πρώτον τούτο έτος. Θέλει δε συνεδριάζει δημοσία.

Η Γεν. Συνέλευσις θέλει έχει τόν δικαίωμα να προβή άμέσως εις συμπλήρωσιν τής έν ισχύι θωμανικής νομοθεσίας, συντάσσουσα την έλλείπουσαν ήδη πολιτικήν και ποινικήν Δικονομίαν και Δημοτικόν Νόμον, και ύποβάλλη τούς νόμους τούτους εις την έγκρισιν τής Υψ. Πύλης, ήτις θέλει επικυρώσ αύτους, εάν δέν προσβάλλωσι τά δικαιώματα του Κράτους και δέν αντίβαινούσιν εις τάς βάσεις τής καθόλου νομοθεσίας.

Εάν άκολουθως άνάγκη τοπικού συμφέροντος ήτελον άπαιτήσει τροποποιήσεις πρós συμπλήρωσιν του άνεπαρκούς των έν ισχύι νόμων, ή Γεν. Συνέλευσις θέλει έχει τόν δικαίωμα να ψηφίση διά πλειονοψηφίας των δύο τρίτων των μελών αύτης τάς τροποποιήσεις ταύτας και ύποβάλλη αύτάς εις την έγκρισιν και επικύρωσιν τής Υψ. Πύλης.

Αύτη δε ή πλειονοψηφία των δύο τρίτων, δέν θέλει εφαρμοζέσθαι, είμή επί τής τελευταίας παραγράφου του άρθρου τούτου.

Άρθρον 5). Οι χριστιανοί έπαρχοι θα ώσι πλειότεροι των μουσουλμάνων έπαρχων κατά τάς τοπικάς ανάγκας.

Άρθρον 6). Τά Διοικητικά συμβούλια θέλου άρπαρτίζεσθαι

οθαι ὅπως καὶ πρότερον, ἀλλ' οἱ διοικητικοὶ ὑπάλληλοι, πλὴν τοῦ Γεν. Διοικητοῦ, τῶν Διοικητῶν καὶ τῶν ἐπαρχῶν, ὑφ' ὧν προεδρεύονται τὰ ἐν λόγῳ συμβούλια, δὲν θὰ ἀποτελεῶσι τοῦ λοιποῦ μέρους αὐτῶν.

Ἄρθρον 7). Ἡ δικαστικὴ ἐξουσία θέλει εἶσθαι ἀνεξάρτητος ἀπὸ τῆς ἐκτελεστικῆς. Τὰ δικαστήρια μένουσιν ὡς καὶ πρότερον. Ἐάν ὅμως ἡ Γεν. Συνέλευσις ἤθελε δυνηθῆ νὰ ἐξέυρη σχέδιον προσφορώτερον διὰ τε τὴν οἰκονομίαν καὶ τὴν ἀπονομὴν τῆς Δικαιοσύνης, δύναται νὰ ὑποβάλλῃ τοῦτο εἰς τὴν ἐγκρίσιν τῆς Ὑψ. Πύλης.

Ἄρθρον 8). Ὁ Γεν. Διοικητὴς θὰ ἔγῃ τοῦ λοιποῦ ἓνα σύμβουλον, χριστιανὸν μὲν, ἐάν οὗτος ἦνε ὀθωμανὸς, ὀθωμανὸν δὲ, ἐάν ὁ Γεν. Διοικητὴς ἦε χριστιανός.

Ἄρθρον 9). Ἡ γραρικὴ ἐργασία ἐν γένει ἐν τῇ νήσῳ θέλει ἐκτελεῖσθαι εἰς ἀμφοτέρας τὰς γλώσσας, ἐπομένως αἱ ἀποφάσεις καὶ τὰ πρακτικὰ τῶν ἐν αὐτῇ συμβουλιῶν καὶ δικαστηρίων θέλουσιν ἀναγίνεσθαι καὶ εἰς τὰς δύο γλώσσας. Ἐπειδὴ δὲ οἱ κάτοικοι λαλοῦσι συνήθως τὴν ἑλληνικὴν, ἐπισυζητήσεις ἐν τῇ Γεν. Συνελεύσει καὶ τοῖς δικαστηρίοις θὰ γίνωνται ἑλληνιστί.

Ἄρθρον 10). Ἐκτὸς τοῦ Γεν. Διοικητοῦ, ὅλοι οἱ ὑπάλληλοι ἐπίσης θέλουσιν διορίζεσθαι κατὰ τοὺς ἐν ἰσχύϊ κανονισμοὺς· ὅσοι ὅμως τῶν ἐντοπιῶν ἤθελον ἔχει τὰ ἀπαιτούμενα προσόντα θέλουσιν προτιμᾶσθαι.

Ἄρθρον 11). Ἐάν ἡ Γεν. Συνέλευσις ἤθελεν ἐξέυρει σύστημα εἰσπράξεως τῆς δεκάτης ἐπωφελέστερον διὰ τε τὴν κυβερνήσιν καὶ τοὺς κατοίκους, δύναται νὰ ὑποβάλλῃ τοῦτο εἰς τὴν ἐγκρίσιν τῆς Ὑψ. Πύλης.

Ἄρθρον 12). Διὰ τὸν σχηματισμὸν τῆς ἐν τῇ νήσῳ χωροφυλακῆς θέλουσιν γίνεσθαι δεκτοὶ συμφώνως πρὸς τοὺς κανονισμοὺς τῆς αὐτ. κυβερνήσεως ὅσοι τῶν ἐντοπιῶν χριστιανῶν καὶ μουσουλμάνων ἤθελον ζητήσει νὰ εἰσαχθῶσιν ἐν αὐτῇ. Ἐν ὅσῳ δὲ δὲν ἤθελεν ἀποδειχθῆ τὸ ἀνεπαρκὲς αὐτῶν, δὲν θέλουσιν γίνεσθαι δεκτοὶ οἱ κάτοικοι ἄλλων μερῶν τοῦ κράτους. Ὁ συνταγματάρχης τῆς χωροφυλακῆς θέλει διορίζεσθαι ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, οἱ δὲ λοιποὶ ἀξιωματικοὶ θέλουσιν ἐπιλέγεσθαι ὑπὸ τῆς Γεν. Διοικήσεως ἐκ τῶν χριστιανῶν καὶ μουσουλμάνων κατοίκων, συνωδᾶ τοῖς κανονισμοῖς, καὶ διορίζεσθαι ἐκ Κωνσταντινουπόλεως.

Ταμεῖον συντάξεται σχηματισθῆσεται διὰ τοὺς ἀξιωματικούς καὶ τοὺς στρατιώτας τῆς χωροφυλακῆς, εἰδικὸς δὲ κανονισμὸς συνταχθήσεται ἐπὶ τούτῳ.

Ἄρθρον 13). Προσπάθειαι καταβληθήσονται, ὅπως εἰσαχθῆ ἡ δέουσα εἰς τὰς δαπάνας οἰκονομία. Αἱ δαπάναι τοῦ τακτικοῦ στρατοῦ δὲν θέλουσιν ἐπιβαρύνει τὸν προϋπολογισμὸν τῆς νήσου, εἰς τὸν ὅποιον δὲν θὰ συμπεριληφθοῦν τὰ δικαιώματα τῶν τελωνείων, τοῦ ἄλατος καὶ τοῦ καπνοῦ, καθὼς ἐπίσης καὶ αἱ πρόσοδοι καὶ δαπάναι τῶν θρησκευτικῶν ἀφιερωμάτων (εὐκαφίων) ἅτινα διευθυνόμενα μέχρι τοῦδε ὑπὸ τῆς Γεν. Διοικήσεως καὶ συμπεριλαμβανόμενα εἰς τὸν προϋπολογισμὸν αὐτῆς, θέλουσι τοῦ λοιποῦ ἀποχωρισθῆ καὶ διευθύνεσθαι ἰδιαίτερος.

Ἀφαιρεθειῶν τῶν δαπανῶν τῆς τοπικῆς ἀρχῆς ἐκ τῶν εἰσοδημάτων τῆς νήσου, τὸ ἥμισυ τοῦ καθαρῶν περισσεύματος θέλει ἀποστέλλεσθαι εἰς τὸ αὐτοκρατορικὸν ταμεῖον, τὸ δὲ ἄλλο ἥμισυ θέλει δαπανᾶσθαι εἰς ἐπιτόπια ἔργα δημοσίου ὠφελείας, ἧται 1ον) εἰς τὴν διοργάνωσιν τῶν φυλακῶν, 2ον) εἰς τὴν σύστασιν ἐκπαιδευτικῶν καταστημάτων, 3ον) εἰς τὸν σχηματισμὸν νοσοκομείων καὶ 4ον) εἰς τὴν κατασκευὴν καὶ ἐπισκευὴν δρόμων καὶ λιμένων. Τὰ ἔργα ταῦτα θέλουσιν συζητεῖσθαι καὶ ψηφίζεσθαι ὑπὸ τῆς Γεν. Συνελεύσεως, ἧτις ἐν ἐκάστη ἐτησίᾳ συνόδῳ θέλει ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐξετάξῃ

ἐάν τὰ ἐτήσια ἔσοδα καὶ ἐξόδα ἐγένοντο συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς νήσου.

Ἐν περιπτώσει ὅμως καθ' ἣν τὰ ἔσοδα δὲν δύνανται νὰ καλύψωσι τὰ ἐξόδα, ἡ δὲ διοίκσις μεθ' ὅλας τὰς καταβληθησομένας προσπάθειαις τῆς δὲν ἤθελε δυνηθῆ νὰ ἐξέυρη μέσον ἐπαυξήσεως τῶν εἰσοδημάτων καὶ ὡς ἐκ τούτου οἱ μισθοὶ τῶν ὑπαλλήλων δὲν ἤθελεν πληρωθῆ, πρὸς κάλυψιν τοῦ ἐκ τῶν μισθοδοσιῶν προερχομένου ἐλλείμματος ἡ αὐτοκρατορικὴ κυβέρνησις θέλει παραχωρεῖ ποσότητα χρημάτων ἀνερχομένων μέχρι τοῦ ἡμίσεως τῶν εἰσοδημάτων τῶν τελωνείων τοῦ ἔτους ἐκείνου, καθ' ὃ ὁ προϋπολογισμὸς τῆς Νομαρχίας ἤθελε παρουσιάσει τὸ ὡς εἰρηται ἐλλείμμα.

Ἄρθρον 14). Τὸ χαρτονομίσμα δὲν θέλει κυκλοφορεῖ ἐν τῇ νήσῳ, οἱ δὲ μισθοὶ τῶν ὑπαλλήλων θὰ πληρώνονται εἰς μεταλλικόν.

Ἄρθρον 15). Θίλει ἐπιτρέπεσθαι ἡ ἐν τῇ νήσῳ σύστασις φιλεκπαιδευτικῶν συλλόγων, τυπογραφείων καὶ ἡ ἐκδόσις ἐφημερίδων συμφώνως τοῖς κειμένοις νόμοις τοῦ Κράτους.

Ἄρθρον 16). Ἐάν τυχόν διαβιβασθῶσιν ἐνταῦθα ἵπουσιν καὶ διαταγαί, ἀντιβαίνουσαι εἰς τὴν ἀνεξαρτησίαν τῶν δικαστηρίων, τοὺς ἐν ἰσχύϊ νόμους καὶ τὸν ὀργανικὸν νόμον δὲν θέλουσιν ἐκτελεῖσθαι.

Ἰδιαίτεροι διατάξεις.

Α') Θίλει προκηρυχθῆ γενικὴ ἀμνηστία. Οἱ καθυστεροῦντες φόροι τῶν γεωργῶν δὲν θέλουσιν ζητηθῆ. Ὅσον δὲ ἀφασα τοὺς πρὸς τὸ αὐτοκρ. ταμεῖον ὀφειλοντας ἐνοικιαστὰς καὶ εἰσπράκτορας, θέλουσιν ἐνεργηθῆ ὡς πρὸς αὐτοὺς τὰ ἐν τῇ περὶ τούτου προλαβόντως ἐκδοθείση διαταγῇ τῆς Ὑ. Πύλης.

Β') Θίλει ἐπιτραπῆ εἰς τοὺς κατοίκους τῆς νήσου νὰ ἐχωσιν τὰ ὄπλα τῶν. Ἀπαγορεύεται ὅμως αὐτοῖς νὰ περιφέρονται μετ' αὐτῶν ἄνευ ἀδείας τῆς ἀρχῆς.

Γ') Θίλει ἐξευρεθῆ τρόπος τῆς ὀριστικῆς λύσεως τῶν πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1866 χρεῶν πρὸς εὐκολίαν τῶν ἀπόρων ὀφειλετῶν.

Δ') Ὁ προσπλυτισμὸς ἀπαγορεύεται. Ἐκαστος δὲ εἶνε ἐλεύθερος νὰ ἀσπασθῆ τὸ θρησκεῦμα τὸ ὅποιον προτιμᾷ, κτὰ τὸ μέτρον ὅμως τὸ ὅποιον παρεδέχθη ἡ Κυβέρνησις, συνεπεία τῆς πρὸ τινος μετὰξὺ Μουσουλμάνων καὶ Χριστιανῶν ἐπεληθούσης συμφωνίας, δὲν θὰ ἐπιτρέπηται εἰς τοὺς ἐξωμῶτας νὰ μένωσιν ἐν τῇ νήσῳ, ἀλλ' ἀφίενται ἐλεύθεροι νὰ μεταβῶσιν ὅπου βούλονται.

Ε') Ἐκτὸς τῶν προσωρινῶν κατασχεθέντων κτημάτων, συνεπεία τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1866, ἐάν ὑπάρχωσιν ἐξ αὐτῶν ἐκποιμμένα, ἡ τοπικὴ ἀρχὴ θέλει ἀπευθυνθῆ εἰς τὴν Ὑψ. Πύλην πρὸς ἐνέργειαν τῶν δεόντων.

Σ') Ὁ κανονισμὸς περὶ τῶν Χριστ. ὀφρατικῶν τραπεζῶν, τὸν ὅποιον ὑπέβαλον αἱ πέντε Χριστιανικαὶ Δημογερονταὶ τῆς νήσου, ἀφ' ὧν προηγουμένως ἐξετασθῆ ἐνταῦθα, θέλει διαβιβασθῆ εἰς τὴν Ὑψ. Πύλην πρὸς ἐπικυρώσιν.

Ζ') Θέλουσι συζηθῆ ἐν τῇ νήσῳ ὑποθηκοφυλακεῖα καὶ συμβολαιογραφεῖα, ἅτινα θέλουσιν ἀσπασθῆ μετὰξὺ ἄλλων ἐγγράφων, ὅλα τὰ ἐγγράφα ἰδιοκτησίας, ἐκτὸς τῶν φεραγατιῶν.

Αἱ τροποποιήσεις καὶ συμπληρώσεις, αἵτινες ἀπεφασισθῆ νὰ ἐπενεχθῶσιν ἐν τῷ Ὄργανικῷ νόμῳ τοῦ 1868 (25 Ρεμζὲν 1284) συγκείμενα ἐκ τῶν ἀνωτέρω 16 ἀρθρῶν καὶ 7 ἰδιαίτερων διατάξεων, κοινοποιοῦνται εἰς τοὺς κ. κ. ἀντιπροσώπους τῆς Γεν. Συνελεύσεως τοῦ Χριστ. λαοῦ, ἐπιφυλαττομένης τῆς ἐπὶ τούτῳ ἐγκρίσεως καὶ ἐπικυρώσεως τῆς Ὑψ. Πύλης.

Ἐν Χανίοις, τῇ 30 Σεπτεμβρίου 1878.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

Οὐδὲν νεώτερον ἐγγώριον ἔχωμεν νὰ μεταδώσωμεν εἰς τοὺς ἡμετέρους ἀναγνώστῃς σήμερον. Ἡ ἀγορὰ ἡμῶν ἐξακολουθεῖ δραστηρίως τὰς ἐμπορικὰς αὐτῆς πράξεις.

— Ἄκρα νηνεμία καὶ καύσων ἀσυνήθης κατὰ τὴν παροῦσαν ἐποχὴν τοῦ ἔτους ἐπικρατεῖ ἐν τῇ νήσῳ ἡμῶν. Ὁ δὲ οὐρανὸς ἐπικαλύπτεται ἐνίοτε ὑπὸ μελανῶν νεφῶν, ἅτινα δυστυχῶς οὐδεμίαν βροχὴν μᾶς ἔφερον μέχρι σήμερον.

— Ἐσάλλη ἡμῶν ἀνόνημος διατριβὴ ἐκ Φιλατάδου (χωρίου τοῦ δήμου Σωσθενείου), φρικῶδες καταγγέλλουσα ἀνοσιούργημα διαπραχθὲν ἐκεῖ, ἥτοι αἰμομιζίαν πατρός μετὰ τῆς ἰδίας θυγατρὸς, καὶ ὅτι τοῦ ἀνοσιουργήματος τούτου ὁ καρπὸς εὗρεν ἀσυλίαν παρὰ τοῖς ἐπιτρόποις τοῦ Νεοῦ Εὐαγγελιστρίας, ἐνθα, ὡς φαίνεται, ἱερεὺς, συγγενὴς τοῦ ἀνοσιουργήσαντος, κατώρθωσε νὰ ἐπικαλύψῃ τὸ πρᾶγμα. Εἶναι λυπηρὸν ὅτι τὴν ὑπόθεσιν ταύτην, ἀξίαν τῆς ἐσχάτης ποινῆς, ἔλαβεν ὑπὸ τὴν προστασίαν του ἱερεὺς τῆς Ὀρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, ὅστις ἐνδεχόμενον νὰ συντελέσῃ καὶ εἰς τὴν ἐξαφάνισιν τοῦ ἀτυχοῦς παιδίου, ὅπως ἐπικαλύψῃ οὕτω τὸ ἀνοσιούργημα καὶ τὴν αἰσχύνην τῶν ἰδίων συγγενῶν, διὰ τὸ ὅποιον ὁ ἐπιστέλλων ἡμῖν, ἀναφέρων τὰ γεγονότα, ἐπικαλεῖται τὴν προστασίαν τῶν ἀρχῶν ἐπὶ τοῦ ὧς εἰρηται νόθου παιδός.

— Τρεῖς ὥρας διήρκεσε τὸ ἐν Λονδίῳ ὑπουργικὸν συμβούλιον περὶ τοῦ Ἀφγανιστάν. Αἱ τούτου ἀποράσεις εἶναι ἐν τῷ παρόντι ἀπόρητοι· ἀλλ' ἡ ἡμιεπίσημος ἀσημαίαν δίδει ἀποχρώσας περὶ αὐτῶν νύξεις. «Οἱ ὑπουργοὶ (λέγει) φρονοῦσιν ἴσως, ὅτι, ὅποταν ἡμεῖς μὲν καταλάβωμεν τὰς εἰς τὸ κράτος τοῦ ἀγοῦσας διόδους, οἱ δὲ Ῥώσοι ἀποστῶσι πάσης ἐνεργείας, ὁ ἡμίρης θὰ μεταμεληθῇ καὶ αἰτήσῃ ἐν ταπεινότητι συγγνώμην. Ἀναπτύσσοντες τὰς στρατιωτικὰς ἡμῶν δυνάμεις, θὰ τῷ ἐμβάλωμεν φόβον· ἀλλ' αἱ ἀρχαὶ ἐν Ἰνδικῇ πρέπει νὰ ἐνεργήσωσιν ἀνεξαρτήτως τῆς ἐλπίδος ταύτης, μᾶλλον δὲ ἐπὶ τῇ προσδοκίᾳ, ὅτι ὁ ἡγεμὼν δὲν θὰ σωφρονισθῇ πρὶν ἰδῆ κλονοῦμενον τὸν θρόνον του. Δὲν ἀρκεῖ νὰ δεχθῇ ἀπόστολον τῆς Ἀνάσσης ἐν τῷ κράτει του, ἀλλὰ πρέπει νὰ δώσῃ θετικωτέρας ἐγγυήσεις. Ἐπειδὴ ἡ Ῥωσσία κλίνει νὰ ὑποκινή τὸ περὶ μέσης Ἀσίας ζήτημα, δὲν πρέπει νὰ χάσῃ ἡ Ἀγγλίαν, πρὶν ἐξασφαλίσῃ ἑαυτὴν κατὰ τῆς ἔχθρας τῆς Ῥωσσίας καὶ τοῦ Ἀφγανιστάν. Ἡ Ἰνδικὴ πρέπει νὰ ὑποστῇ μίαν μερίδα τῆς δαπάνης, εἰ δὲ μὴ θὰ φανῇ, ὅτι ὁ ἀφήτων χωρισμὸς τῆς εἶναι αὐτῇ ἀδιάφορος, ἐν ᾧ τὰ συμφέροντα ὑπάρχουσι κοινά». Ἐν τῷ μεταξύ κατὰ τὰ νεώτερα ἐκ τῆς Ἰνδικῆς τηλεγραφῆματα, ὁ ἀφγανικὸς στρατὸς ἀπειλεῖ τοὺς ἀγγλικούς σταθμούς! Ὁ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργὸς τῶν ἀντικεινῶν ἀπεφάνητο ἐσχάτως περὶ τοῦ Ἀφγανιστάν, ὅτι ἡ Ἀγγλία δὲν ἐπιδιώκει κατακτήσεις, ἀλλὰ πρέπει νὰ δείξῃ τὴν δυνάμιν τῆς πρὸς τοὺς ἀποπειρωμένους νὰ διακυβεύσωσι τὰ ἐν τῇ Ἰνδικῇ ἀγγλικά συμφέροντα».

— Ἐν τῇ «Ἐφημερίδι τῆς Β. Γερμανίας» ἐδημοσιεύθη ἀλληλογραφία ἐκ Πετροπόλεως ἐκφράζουσα τὰς ἰδέας τῆς Ῥωσσιακῆς κυβερνήσεως περὶ τοῦ ζητήματος τοῦ Ἀφγανιστάν. «Ἡ Ῥωσσία, λέγει ἡ ἀλληλογραφία αὕτη, θὰ μείνῃ, οὐχ ἀδιάφορος ἀλλ' ἡνωγος θεατῆς τῆς πάλης. Ἐὰν ὅμως τὸ Ἀφγανιστάν προσαρτηθῇ εἰς τὸ ἀγγλοῖνδικόν κράτος, ὡς προσηρτήθη ἤδη ἡ Κύπρος, τότε καὶ ἡμεῖς θὰ καταλάβωμεν πιθανῶς τὸ Μέρκ καὶ τὸ Βάλς, αἰρόντες οὕτω τὴν ἰδανικὴν αὐδετέραν ζώνην μεταξὺ τῶν δύο δυνάμεων, ἐπὶ δὲ τοῦ Χιναῖκου ἐσονται ἀντιμέτωποι αἱ σκοπιαὶ τῶν Ῥώσσιων καὶ Ἀγγλων φρουρῶν. Ἴσως ἡ ἀμεσὸς αὕτη γειτνίασις θὰ ᾖαι κρείττων ἐγγυήσις εἰρήνης ἢ ἡ παρουσία Ἀγγλων πρακτόρων ἐν Κασγάρ καὶ Ῥώσσιων πρακτόρων ἐν Ἀφγανιστάν».

— Ἡ ἐν Κωνσταντινουπόλει αἰθρία τῆς 3 Ὀκτωβρίου λέγει τὰ ἑξῆς:

«Κατὰ τὰς ἰδιαιτέρας ἡρῶν πληροφορίας μεγίστη κίνησις ἐπανενοχόμενων Ῥωσσιακῶν στρατευμάτων ἐξακολουθεῖ καθ' ὅλον τὸ μεταξύ Ἀδριανουπόλεως καὶ Βαβὰ Ἑσθὴ διάστημα εἰς τρόπον ὅστε ἡ ὁδὸς εἶναι καθαυτὴ ὑπερπληρωμένη στρατοῦ καὶ ἡ ἐπ' αὐτῆς συγκοινωνία δυσχερεστάτη. Εἰς Δουλιῶ Βουραζ τὸν μὲν σταθμὸν κατέχουσιν οἱ Τούρκοι, τὸ δὲ χωρίον οἱ Ῥώσοι. Οἱ εἰς 40 Ἐκκλησίας ἐπανεληθόντες Ῥώσοι ἀνερχονται εἰς 20,000 στρατοῦ, ἐλθόντες ἐκ τῆς Βουλγαρίας. Ἀπαντες οἱ κάτοικοι τῶν περὶ τῶν 40 Ἐκκλησιῶν χωρίων, Ἕλληνες καὶ βούλγαροι, ἐγκαταλιπόντες τὸν τρυγητὸν τῶν ἀρπέλων αὐτῶν κτλ. ἤλθον καὶ μετὰ δακρύων εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς παρακαλοῦσι τοὺς Ῥώσσιους νὰ μὴ φύγωσιν. Αὐτοὶ οἱ ἀνώτεροι Ῥωσσοὶ στρατιωτικοὶ εὐρίσκονται εἰς δυσχερῆ θέσιν μὴ γνωρίζοντες τί νὰ πράξωσιν. Ἐν γένει ὅμως παρατηρεῖται κίνησις τῶν Ῥώσσιων πρὸς τὰ ὀπίσω δεξιὰ πρὸς τὴν διεύθυνσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως».

— Ἀγγέλλεται, λέγει ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀφῆρος τοῦ Βισπόρου, ὅτι πολυύριθμα Ῥωσσιακὰ στρατεύματα διέβησαν τὸν Δούναβιν καὶ βαδίζουσιν εἰς Βουλγαρίαν πρὸς ἐπίσχυσιν τοῦ στρατοῦ τῆς κατοχῆς.

Κατὰ δὲ τοὺς «Συλλόγους» τοῦ Βουκουρεστίου Ῥωσσιακὸς στρατὸς νέος 70 χιλιάδες, ὅσον οὕτω ἐκ Ῥωσσίας καταβιβναι, ὅπως ἀναπληρώσῃ τὸν ἐπιστρέψαντα.

— Ὁ «Ἰταλικὸς Ταχυδρόμος» ἐπιμένει βεβαιῶν ὅτι ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις πρέσβη ἀπὸ κοινῆ μετ' ἄλλων δυνάμεων εἰς διαθήματα πρὸς παραχώρησιν τῆς Κρήτης πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἐναντίον δὲ τῆς δικήσεως τοῦ Μιδατ προστίθεται ὅτι, ἀναθ' ἂ γινώσκῃ θετικῶς, ὁ πολιτικὸς ἐκεῖνος ἀνὴρ ἐθεώρει ἀνεκὰθεν προτιμότερον νὰ παραχωρηθῇ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἢ Κρήτη μᾶλλον, ἢ ἡ Θεσσαλία καὶ ἡ Ἡπειρος».

— Ἡ «Ἄρκτος» τῶν Βρυξελλῶν, σχολιάζουσα τὰς εἰδήσεις ταύτας, λέγει «Ἐὰν αἱ πληροφορίες τοῦ ἰταλικοῦ φύλλου ἀληθεύωσι, πρέπει νὰ ὑποθέσωμεν ὅτι αἱ ἰδέαι τῆς ἀγγλικῆς κυβερνήσεως μετεβλήθησαν ἄρδην. Ἐκ πασῶν τῶν ἱκανοποιήσεων, αἰτινες ἦτο δυνατόν νὰ δοθῶσιν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν βασιλεῖον, ἡ προσάρτησις τῆς Κρήτης ἦτον ἡ φυσικωτέρα καὶ εὐχερεστέρα, ἐὰν δὲ ἡ Ἑβρώπη δὲν προὔτιμος τὴν λύσιν ταύτην, ὁ μόνος λόγος εἶναι ἡ ἀκατανίκητος ἀντίστασις τῆς Ἀγγλίας».

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 6/18 Ὀκτωβρίου. — Ὁ κ. Γρὸς (ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν) εἶπεν ἐν τινι λόγῳ του, ὅτι ἡ βρετανικὴ κυβέρνησις θὰ ἐξασκήσῃ πᾶσαν ἐπιρροὴν ἵνα πείσῃ τὴν Τουρκίαν νὰ ἐκτελέσῃ ἐντελῶς τὰς ἀποφάσεις τοῦ Συνεδρίου τοῦ Βερολίνου. Προσέθηκε δὲ ὅτι ἡ ἀγγλικὴ ἰσχύς ἐν Ἀσίᾳ πρέπει νὰ ᾖ ἀδιαφιλονεικτος.

BOMBAY, 6/18. — Ἡ ἀπάντησις τοῦ ἡμίρου τοῦ Ἀφγανιστάν εἰς τὴν ἀγγλικὴν κυβέρνησιν δὲν εἶναι εὐχάριστος. Αἱ ἐχθροπραξίαι ἐπομένως θέλουσιν ἀρχίσαι.

ΑΝΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΙΣ, 6/18. — Οἱ Ῥώσοι ἐπισπεύδουσι τὸν ὀπισμὸν τοῦ λαοῦ ἐν Βουλγαρίᾳ καὶ ἐν Ῥωμυλίᾳ.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 6/18. — Ἐν συνελεύσει τῶν κατόχων ἑλληνικῶν χρεογράφων, συγκροτηθεῖσα ἐν Ἀμστερδάμῃ, πρὸς μετατροπὴν τῶν δανείων τοῦ 1824 καὶ 1825 οἱ κάτοχοι οὗτοι διεμαρτυρήθησαν ἐντόνως κατὰ διαφόρων τῆς συμβάσεως ἄρθρων.

Πρὸ μικροῦ ἠγγέθη, ὅτι ὁ δούξ τοῦ Κούμπερλανδ, ἐμνηστεύσατο τὴν πριγκίπισσαν Θύραν, νεωτέραν θυγατέρα τοῦ βασιλέως τῆς Δανιμαρκίας Χριστιανοῦ, καὶ ἀδελφὴν τοῦ βασιλέως τῶν Ἑλλήνων Γεωργίου.